

[Statsministeren]

hænger på, om det lykkes at fastholde den konkurrenceevneforbedrende og erhvervsstimulerende politik, regeringen har indledt og lægger så megen vægt på. Flest muligt unge skal gerne beskæftiges naturligt på det grundlag, at der er stigende behov for i vore virksomheder at anvende unge med en erhvervsmæssig kvalifikation, men vi kan naturligvis i vores uddannelsespolitik og i vores beskæftigelsespolitik bidrage til at lette de unges indgang på arbejdsmarkedet ved at gøre noget særligt for at sætte ind på de områder, hvor vi må regne med at der i fremtiden vil være de bedste beskæftigelsesmuligheder.

Det betyder bl.a., at vi nok først og fremmest må sigte mod, at de unge skal finde deres plads i erhvervslivet. Vi kan ikke blive ved med at udvide den offentlige sektor. Den ekspansion, der efterhånden skal få has på arbejdsløsheden, må især ske i erhvervslivet, ellers bliver det kunstigt, ellers vil det ikke kunne holde.

Det er regeringens hensigt at liberalisere adgangen til uddannelserne, det anser vi for meget vigtigt, så de unge kan få et reelt uddannelses tilbud, når de forlader grundskolen. Det betyder i første række, at løftet om, at der skulle tilvejebringes uddannelsespladser for dem, der forlod grundskolen i 1982, vil blive gentaget også i de kommende år. Det forudsætter naturligvis, at der kan skaffes det nødvendige antal uddannelsespladser.

Som en midlertidig løsning – men jeg tror, den er god, fordi den virker så hurtigt – vil regeringen være indstillet på at anvende merindskrivning inden for de eksisterende kapacitetsrammer, idet vi dog vil koncentrere denne indsats om de områder, hvor vi har viden om, at der ikke foreligger ekstremt høj arbejdsløshed for de færdiguddannede. Når vi må gå den vej, så hænger det sammen med, at de nærmeste ungdomsårgange jo er meget store, og vi ved alle, at tallene peger på, at når vi har passeret midten af 1980erne, så lysner det, så bliver antallet af unge i hver årgang igen mindre. Når jeg ser frem til slutningen af 1980erne, så er jeg egentlig optimist. Jeg er fuldt og fast overbevist om, at når vi når på den anden side af midten af 1980erne, så kommer vi ind i en periode, hvor erhvervslivet igen vil efterspørge flere unge, som vel at mærke har en faglig uddannelse.

Det er jo ingen trøst lige nu; vi står over for et akut problem, og det skal altså også finde sin løsning, og derfor lægger regeringen megen vægt på, at vi overalt i vores uddannelsessystem undersøger, om der dog ikke i det næste par år, 3 eller 4 om nødvendigt, kan skaffes flere ind med de eksisterende undervisningsfaciliteter, lokaler og lærerkræfter. Selvfølgelig kan der det, hvis der er lidt god vilje, og den skal vi fremkalde. Vi mener, det er bedre at presse kapaciteten lidt end at hindre de unge i at komme i gang med en uddannelse gennem alt for snævre adgangsbegrænsninger.

Disse initiativer sigter direkte mod at løse de helt akutte problemer. Generelt er det regeringens mål at tilvejebringe en stadig større liberalisering af hele vores uddannelsessystem, så de unge selv efterhånden får både friheden til og ansvaret for selv at vælge deres uddannelse.

Undervisningsministeren vil i nær fremtid give folketinget en redegørelse om tilvejebringelse af uddannelses tilbud, og i den forbindelse vil undervisningsministeren uddybe de synspunkter, jeg her ganske kort redegør for.

Regeringen er klar over, at antallet af lærer- og praktikpladser kan blive en flaskehals i vores uddannelsessystem, og regeringen har den opfattelse, at det skal være, og det må være muligt, at få forøget antallet af pladser, hvis vi gør hele molevitten noget mere enkel og overskuelig for virksomhederne. Det skal være sagligt, tingene skal være i orden, men det skal gøres så let som muligt for virksomhederne at påtage sig de uddannelsesforpligtelser, samfundet er så interesseret i at fremkalde. Derfor vil regeringen tage initiativ til en yderligere lettelse af administrativ procedure og ordninger, der i dag føles som en unødvendig byrde, ikke mindst for de mindre virksomheder. Når vi fremhæver de mindre virksomheder i dag, så er det på den baggrund, at statistikken fortæller os, at de mindre virksomheder i meget, meget høj grad tager lærlinge og praktikanter. Derfor skal vi gøre det endnu lettere for dem, mere fristende for dem end i dag, ved at det administrative lettes, og det mener vi kan ske uden skade og til fordel for de unge, som i dag står i køen og ikke kan finde sig en praktikplads eller en læreplads. Regeringen har i øvrigt netop fra arbejdsmarkedets parter fået tilsagn